

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 30 (41) II årgången

Onsdagen den 30 juli 1941

Pris 10 kop.

Den estlandssvenska bondebefolkningens uppgift i kampen mot fascismen

Redan för ett par år tillbaka syntes då och då i världspressen meddelanden om tyskarnas hårdhänta framfart i de erövrade länderna. Största delen av dem som läste dessa meddelanden om hemiska straffarbeten i koncentrationsläger, om rekvisiterandet av matförråd, arkebuseringar osv., trodde antingen inte dessa, eller ansågo de det vara överdrift eller propaganda.

Nu har emellertid tiden kommit, då vi med egna ögon, åtminstone en del av oss kunnat övertyga sig om dessa meddelandens realitet. Den bekanta fienden från 1918 har åter visat sin enastående skövlingstaktik och förmåga att röva. Rekvisiterandet av alla matvaror i de områden tyskarna ha lyckats ockupera, äro ett säkert bevis på den stora bristen av sådana i det fascistiska Tyskland. Den estniska bonden har att göra med en bytelysten och uthungrad anfallare.

Striderna fortsatte ännu på N. kommuns grännsområde, då tyskarna redan utfärdade sina förordningar om rekvisivering av: „Speck, Butter und Eier.“ Livsmedel från togs befolkningen med våld och man lät de lokala anhängarna släpa allt tillsammans som förekom i matväg. Sådana meddelanden och sannheter har massvis inkommit från de av våra trupper befriade områdena. Särskilt illa lottade äro sådana jordbrukare som fått jordtillägg eller helt nya landområden under arbetarregimerens tid. Dem väntar endast plundring och arkebusering. De som väntat på att tyskarna ska låta den förra estniska flaggan vaka, misstaga sig grundligt. Tyskarna ha gjort processen helt kort med sådana optimister — arrestering eller arkebusering.

Tyskarnas inträngande på vårt territorium betyder en särskilt svår förlust för jordbrukarna. Ty det är de som först och främst måste ge detta, de med svett och möda skrapat ihop. Att den egna munnen också behöver en bit mat — angår ej den fascistiske krigaren. Därför fordrar det nuvarande läget en särskilt stor uppföring och vaksamhet av lantbefolkningen. Först och främst måste alla komma till insikt om att kriget mot den tyska fascismen fordrar en omorganisering av allt vårt dagliga arbete. Vi måste ombyta fredstidens sorgelösa vardagsliv till en ansträngande kamp mot fienden. Vi måste övervinna alla svårigheter, uthärda alla prövningar och brister, samla alla våra krafter till

ett slutligt förintande av fienden. Fienden är slug och erfaren i lögn och bedrägeri. Den försöker förorsaka panik och demoralisera befolkningen. Men ingen får låta sig ledas på villovägar av viskande tyska agenter och förrädare. Man måste nog se till, att man ej på något sätt hjälper till fienden. Det behövs ej svara på fiendens frågor, ej visa den väg eller lyda rekvisitionsordern. När fienden är i antågande, forsla då undan all värdefull egendom, gömdet som ej absolut är nödvändigt. Man måste göra så, att fienden ej får ett enda kilogram bröd, ej en enda liter bränsle. Detta betyder emellertid icke, att man frångår vår arbetande bonde, handarbetare eller fiskare hans egendom, att hans hus nedbränns eller att hans boskap borttagas. Nej icke alls. Annorlunda är emellertid förhållandet med dessa, som lämnat sin hushållning väg för vind och med förbytareavskifter gripit bössan eller dolken och begivit sig till skogs, för att sålunda under skydd av mörkret utöva terror och verkställa grymma blodbad mot Sovjets fredsälskande arbetare.

Det räcker dock ej endast med passivt deltagande utan det fordras även aktivt sådant. Lantbefolkningen har enhälligt fyllt mobilisationsförordningen. Många av dessa som flytt till skogarna från områden som tyskarna erövrat, ha på eget initiativ börjat en aktiv partisanverksamhet.

Läget fordrar de allra största ansträngningar, men så är denna kamp också en kamp för bondebefolkningens frihet. Naturligtvis anstränger då även den estlandssvenska bonden sig till det yttersta för att uppfylla de fordringar som läget och den Statliga Försvarskommittén fordrar av oss.

Det är även av stor vikt att de lokala organen uppfylla, sina plikter med största noggrannhet, särskilt de verkställande kommittéerna. De måste vara en förebild för alla andra, lugna och orubbligt förstärka sovjetmakten; försvara torparens, nybyggarens, medelbondens intressen i det sista.

Alla som ha sitt hemland och sin framtid kär, måste ofördröjligen avslöja alla nazistiska förrädare och göra ett energiskt upplysningsarbete mot den fascistiska propagandan.

Vi reterera ej! Vi måste visa, att estlandssvenskarna med heder utgå ur kampen mot fascismen.

Estlandssvenskarna enhälligt vid mobilisationspunkterna

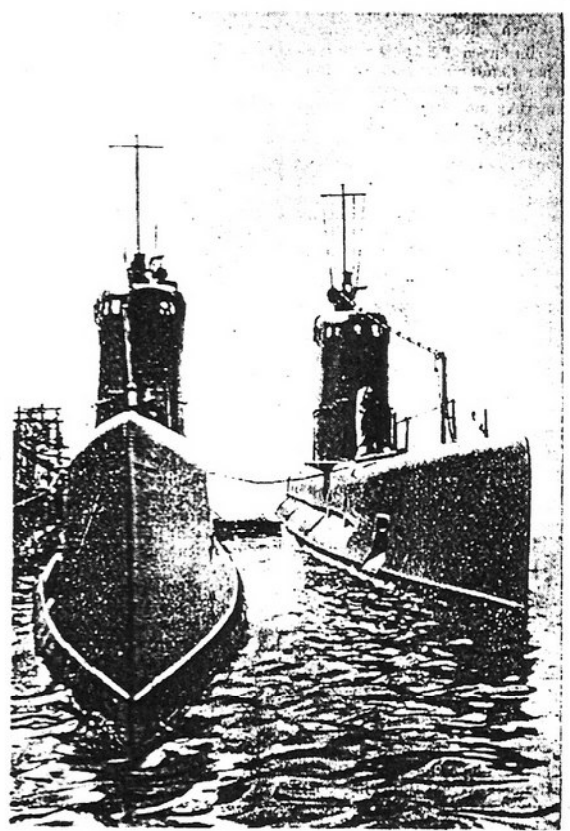
Vårt stora socialistiska hemland är i fara. Den blodiga fascismen hotar att ta ifrån oss våra rättigheter, som vi erhöles med den 21 juni-segern och åter förslava vårt folk. För att omintetgöra detta och förinta fascismen är det alla medborgares plikt att försvara vår unga Sovjetrepublik. Det är klart, att fascismens seger på vårt territorium medför stora förluster för det arbetande folket. Från den arbetande bonden kommer att borttagas allt av värde. Därför skola alla, som ha vårt hemland kärt, vara redo att försvara det till sista blodsdroppen.

För estlandssvenskarna är fienden ej heller okänd. Det var han som för 700 år tillbaka dränkte vårt land i eld och blod och undertryckte vårt folk barbariskt.

Det var han som i århundraden förslavade de fria estlandssvenska vikingarna och trang dem tråla godset. Våra förfäders blod ropar på hämd mot denne undertryckare. Därför mottogs också meddelandet om mobilisationen bland estlandssvenskarna med förståelse. Alla unga brunnar av längtan att få möta den hotande fienden och ge honom det förkrossande slaget. Till mobilisationspunkten sändes de med blommor och sång av den övriga befolkningen. Hjärtligt tryckte man deras händer och önskade dem lycka på deras färd. Några av dem, till antalet sex, inträdde i förstöringsbataljonen, vars uppgift är att beröra det arbetande folkets lernads-möjligheter och förinta dessa, som vilja förinta det estniska folkets frihet, fördrå och sälja det till de tyska baronerna och kapitalisterna.

Men det finns även sådant element, som är fiendligt inställt mot sovjetord-

Forts. på sid 2.

Sovjets sjögränsskyddas av mäktiga och vaksamma sjöstridskrafter.

ELKUF-s Centralkommittés uppprop till Estlands arbetande ungdom

Kamrater, Estlands SSR-s unga medborgare, kommunistiska ungdomar, pionjärer och skolelever!

Under det är, som förgått sedan störtandet av den kapitalistiska regimen i Estland, har det försigått stora förändringar i den estniska ungdomens liv. Sovjetordningen öppnade vida perspektiv för den arbetande och studerande ungdomen för deltagandet i Republikens samhällsliga och politiska liv. Bourgeoisins förtryck har för alltid avskaffats.

Sovjetordningens ungdom började aktivt bygga på en ny och ljusare framtid. Men de blodiga fascistiska dråporna med den internationella banditen Hitler i spetsen anföll på ett bedrägligt sätt Sovjetunionen och på samma gång även esternas land. De fascistiska barbarerna vill förslava folket, frångåa bönderna deras jord och infora de tyska godsägarnas och baronernas våld, som redan många gånger ha skövat Estlands jordbrukare. Fascismen medför mörker, förintar den nationella kulturen och fascisterna vill frångåa vår ungdom rätten till bildning. Där fascismen uppdyker stängas skolorna och universitetet och i deras ställe träda kaserer och koncentrationsläger. I de länder, som förslavats av den

tyska fascismen finns det miljoner arbetslösa. De hitleristiska blodhundarna vill även föra våra ungdomar in i hungersnöd och elände.

Unga medborgare! Låt ej fascismen förslava vårt land!

Resen er alla för att skydda vårt älskade fosterland! De unga sovjetpatrioternas plats är i Arbetarnas och Böndernas Röda armé och i Förstöringsbataljonens led. Estlands ungdomar, kampen utan förbarmande emot alla slags provokatoriska rykten, som utbreddas av fiendens följe och de fascistiska agenturerna. Klarläggen bolsjevistiskt för folket partiets och Sovjetregimerens forordningar. Höjen eder revolutionära vaksamhet, krigaranda, lär eder att bekämpa fienden, uppmuntra alla till modiga hjältedåd i hemlandets namn, för Sovjetfolks lycka, för Lenin-Stalins partis idé. Förtinen med gevär i hand de glupska fascistiska odjuret och blodsgurarna.

I den nuvarande kritiska situationen uppvisas mer än någonsin personligt initiativ inom industrin, transporten, i kolboserna, sovhuserna, i MT-stationerna och i de egna gårdarna. Arbeten väl, utvidga den socialistiska arbetstävlingen och den stachanovistiska rörelsen. Höjandet av arbetsintensiteten och produktionskvaliteten

äro panten för segern över fienden.

Flickor! Utbilden er till sanitärer! Gån till fronten, till sjukhusen eller första-hjälppunkterna som sanitärer och medicinska systrar! Bjud till att väl och med kärlek behandla sårade soldater och kommandörer!

Pionjärer och skolelever! Hjälp soldaterna, kommandörerna, även så förstöringsbataljonen att infånga spioner, diversanter och banditer. Ställ ut vaktposter vid trädledningar, vid vägar, broar och till skydd för andra viktiga objekt. Understöd familjerna till soldater och kommandörer, som kriga emot den tyska fascismen. Lämna dem hjälp enligt förmåga. Vår tappra Röda armé, Sjökrigsflotta och staliniska luftarmé förinta utan förbarmande fienden. Vår kamp är rättvis! Segern är vår.

Gemensamt med oss har hela världens förebildliga mänsklighet stigit i kamp emot den tyska fascismen. Vi erhålla hjälp och understöd av England och Amerika. Med oss förenas alla folk i Europa, som förslavats av fascismen.

Estlands ungdom! Tillsammans med oss kämpa hjältemodigt för vårt fosterland ungdomen i Ryssland, Ukraina, Vit-Ryssland, Litauen och i Lettland, alla folks ungdomar i vårt stora hemland.

Ingen barghärthet åt de fascistiska banditerna och deras följ! Resen eder alla som en man till skydd av vårt fosterland!

Vi segra! Död åt barbarerna!

Estlands Leninistiska Kommunistiska Ungdomsförbunds Centralkommitté.

Förordning av ESSR-s Högsta råds Presidium

om anläggandet av Folkkommissariat för livsmedelsindustrin.

Att bilda ett unionsstatligt Folkkommissariat för Livsmedelsindustri, underlyda detta kommissariat företag och institutioner på livsmedelsområdet samt tjänstepersonalen som hörde under ESSR-s Handelsfolkkommissariat, Folkkommissariatet för Lokal Industri, och Jordbruksfolkkommissariatet.

Vice ordförande i ESSR-s Högsta råds Presidium E. Kadakas.

Sekreterare i ESSR-s Högsta råds Presidium V. Telling.

Tallinn den 24 juli 1941.

Förordning av ESSR-s Högsta råds Presidium

om utnämndet av Johannes Sauer till Folkkommissarie för ESSR-s Livsmedelsindustri.

Att utnämna Johannes Sauer till Folkkommissarie för ESSR-s Livsmedelsindustri och entlediga honom från uppgifterna som ESSR-s Folkkommissarie för Lokal Industri.

Vice ordförande i ESSR-s Högsta råds Presidium E. Kadakas.

Sekreterare i ESSR-s Högsta råds Presidium V. Telling.

Tallinn den 24 juli 1941.

Förordning av ESSR-s Högsta råds Presidium

om utnämndet av Friedrich Kiiser till ESSR-s Folkkommissarie för Lokal Industri.

Att utnämna Friedrich Kiiser till ESSR-s Folkkommissarie för Lokal Industri.

Vice ordförande i ESSR-s Högsta råds Presidium E. Kadakas.

Sekreterare i ESSR-s Högsta råds Presidium V. Telling.

Tallinn den 24 juli 1941.

Sammanfattning av Sovjets Informationsbyrås meddelanden

Under den gångna veckan har fiendens aktivitet på fronten betydligt avtagit. Dess försök att genombräda våra trupper försvarsanordningar, ha alla framgångsrikt tillbakaslagits av våra trupper. De största striderna ha därvid utkämpats i riktningarna Petrozavodsk, Porhov, Nevel, Smolensk och Zjtomir.

I riktningen Petrozavodsk har fienden lidit mycket kända förluster vid sina försök att framrycka mot öster. Våra trupper styrkor ha här upprepade gånger tillbakaslagit de finska och tyska truppernas kombinerade anfall mot våra försvarslinjer, och därvid erhållit ett stort krigsbyte i tanks och ammunition. Striderna pågå.

I riktningen Porhov ha stora motoriserade tyska trupper försökt framtränga mot det inre av landet, men med våra trupper tappra motstånd har deras framrykning inställt, varvid många fientliga enheter inringats av våra trupper och förintats. Fiendens förluster i döda och sårade samt i förstört krigsmateriel är mycket stora. Striderna fortsätta.

Nevel. I denna riktning ha våra trupper utkämpat hårda strider med de till tänderna utrustade fientliga motoriserade trupperna. Fiendens försök att här framtränga mot öster ha alla progressivt tillbakavisats av våra trupper, som därvid uppvisat en stor tapperhet och uthållighet i striderna. Motståndarens förluster i döda och sårade är mycket stora. Striderna fortsätta med oförminskad styrka.

I trakten omkring Smolensk ha stora fientliga motoriserade trupper försökt framtränga mot öster, men våra trupper tappra motstånd och de svåra förluster fienden därvid lidit, har gjort

att fienden varit tvungen att avbryta sin offensiv och på många ställen fått övergå till defensiv på grund av våra trupper motfall. Fiendens förluster i förstört krigsmateriel och döda samt sårade är stora. Striderna pågå.

I riktningen Zjtomir ha under de senaste dagarna häftiga strider uppblott mellan våra infanterienheter och fientliga motoriserade trupper, som här försöka framtränga mot det inre av landet. Vid sina anfall lider fienden mycket svåra förluster och dess aktivitet har på de sista dagarna avsevärt avtagit. Striderna fortsätta.

På den bessarabiska fronten ha icke några större operationer under den gångna vecka förekommit. De försök fienden har företagit här för att framtränga på vårt territorium ha alla tillbakaslagits av våra trupper. Operationerna fortsätta.

Vårt luftvapen uppvisar en mycket stor aktivitet i bombardering av fientliga trupperkoncentrationer, transporter och andra krigsviktiga mål. Särskilt effektiva ha de slag varit, som flygförband ur vår luftflotta i samarbete med infanteri tillfogat de fientliga motoriserade trupperna. Vidare har det bombarderat militära punkter på det fientliga territoriet, varvid särskilt må framhållas bombardemangen av Constanta och Ploesti.

Tyska luftenheter försökte under den gångna veckan upprepade gånger bombardera Moskva och Leningrad, men utan större resultat. Endast några enstaka fientliga plan lyckades genombräda våra försvarsanordningar och framkomma till Leningrads och Moskas centrum. De industriella och militära målen ha icke erhållit några skador vid bombardemangen.

Estlandssvenskarna hjälpa till att förinta fienden

Fästn kriget rasar på fronten och tusentals människor av fiendens armé förintas, arbetar man bakom fronten lugnt och fyller sina vardagliga uppgifter. På allt sätt vill man hjälpa fronten och folket skickar sina bästa söner ut i kriget mot fienden.

Vid ett besök på ön Vormsö visade det sig att även härifrån många av våra bästa söner gått ut i krig mot de tyska fascisterna. De som stannat hemma lämna dock ej därför sina uppgifter i sticket, utan med ännu större energi och flit fördjupa man sig i arbetet. Torparen i Saxhy Arno Lundre berättar: "Vi vill på allt sätt hjälpa till att förinta fienden. Vi skickade en del folk ut i kriget, men nu vill vi arbeta med ännu större energi för att nå en fullständig seger och förinta fienden intill sista man. Kamrat Lundre var tidigare dagarbete. Han arbetade från tidigt på morgonen till sent på kvällen för att förtjäna uppehälle åt sin familj på åtta personer. Under sovjetregjeringen i ESSR fick han 9 ha jord och kan nu leva utan bekymmer. Ord föranden i kommunens verkställande kommitté kamrat Anders Stenholm säger, att så länge, som sovjetregjeringen gäller kan hela arbetarkollet leva och arbeta utan bekymmer. "Därför vill vi också försvåra sovjetmakten till sista möjligheten, till den sista blodsdroppen," slutar kamrat Stenholm.

För att bättre förklara det nuvarande tillståndet för arbetarkollet besökte Vormsö en av agitationsbrigad, Ställföreträdande ordföranden i Folkkommisariatet kamrat Neeme Ruus gav i ett kort tal en grundlig översikt av kriget och fascisternas våldsdåd i de erövrade områdena. Senare gav "Estonia" teaters bästa krafter under ledning av kamrat Ants Lauter en konsert för öns befolkning. Särskilt stort bifall funno kamrat Neelus, som uppträdde med en sång och kamrat Sander som uppträdde med två akordeonsonor. "Svensk vals" och "Svarte Radolf", melodier, som ligga svenska särskilt nära om hjärtat. Öns befolkning var glad över att man besökt dem och väntar på ett nytt besök av brigaden.

Samma brigad besökte även Rikellu. Även svenskarna här voro glada över agitationsbrigadens besök och efter att ha fått en överblick av kriget lovade de lokala jordbrukarna att i ännu större mån än förr hjälpa till att förinta de hatade tyska fascistiska barbarerna och banditerna för att därmed försäkra sovjetmakten, som strävar att befria hela världens arbetarfolk från exploaterare och skapa en säker grundval för arbetarfolkets glada och bekymmerlösa liv.

Episoder från kriget

Majors Ivanov förelåg med sin underavdelning, vilken bestod av 8 flygplan, ett djärvt angrepp mot ett fientligt flygfält i närheten av staden Il. Med bombfullträffar och kulspruteeld förintades 10 "Messerschmitt" och skadades många "Junkers". De överraskade tyskarna förmådde icke avlossa ett enda skott mot våra flygplan.

Fronten och civilbefolkningen gå hand i hand

ALLT FÖR FRONTEN! är ropet, som måste tränga till alla samhällslager. Allt för fronten, måste ljuda överallt, i staden eller på landet, i fabriken eller på bondgården, ty för alla är fascisterna och tillsammans med dem det estniska folkets forna förtryckare — baronerna och deras anhängare — en lika stor fara.

På vilket sätt kunna vi bäst verkställa detta rop, huru kunna vi ge det praktiskt innehåll?

Med enastående förtjusning och iver ha vårt stora och mäktiga fosterlands folk anträtt fullbordandet av denna uppgift. Planerna fylka många gånger fortare än under fredstiden. Det uppkommer allt flera uppfinnare, stachanover och ackordarbetare. På järnvägen bildas det nya luninister, i gruvorna duktiga gruvarbetare. Ej heller lantruket blir efter, utan vill skrida främst under parollen — allt för fronten. Kombain och traktorförarna arbeta självuppförande 20 och ännu flera timmar om dagen. Mäniskor, till vilka man för ej lade märke ha trätt i de främsta raderna för att hjälpa fronten, för att hjälpa till att slå tillbaka människosläktets värsta fiende, folkens underkuvar och förnedrare — de tyska fascisterna. Alla förstärkt varje biprodukt i fabriken, på fältet, varje övertidsarbete i ämbetsverket hjälper till att besegra fienden, att försvåra vår vinnna frihet och vår socialistiska egendom, vår kultur och vårt hem. Den, som hemlandet ej har kallat till stridsfronten måste med soldatens offervilighet verka på arbetsfronten. I det stora fosterlandskrigets historiebok skrivs en gång hjältarnas namn, som befinna sig bakom fronten och de komma att stå bredvid frontlinjernas flygare, infanteristerna, artilleristerna och tankisterna namn. "Enig är det stora sovjetfolket. Armen och folket veta att de strida för en gemenskap och helig sak, för hemlandets ära och frihet."

Med sådana tankar strider esten i den stora gemensamma folkfamiljen för äran och friheten, som angripes av fascisterna och deras kopbara hantlangare. Vi skicka våra bästa söner att strida emot fascisterna på folkens stora gemensamma, säkert sammanfogade orubbliga front. Våra män och kvinnor, unga och gamla leva för fronten och arbeta utan att tröttna med ett gemensamt mål, för fascisternas förintande. Vi ha i Estland tusentals arbetare, intellektuella

och bönder som självuppförande, övervinnande svårigheter, utan att knota arbeta dagar och nätter mot hemmens obarmhärtiga förströare. Vi ha en massa människor, som på grund av de historiska mordarnas och deras anhängares kulor och bomber ha förlorat hus och hem, familjer och barn. Hitlers hantlangare besköt vid N. floden med kulspruta badande människor, bland vilka det huvudsakligen fanns kvinnor och barn. Baronernas anhängare och förrädare öppnade från skogen eld på en buss med pionjärer o. s. v., o. s. v. Vi kunna mera än någon annan vilken betydelse det har att fronten och befolkningen bakom densamma är ena och med vilken energi, iver och kärlek vi måste sörga för frontsoldaterna, som försvåra våra hem, familjemedlemmar, barn och vår socialistiska egendom.

Fascisternas och deras hantlangares, det estniska folkets förräddares blodiga arbete har upprört vårt folk. Alla folkskikt ha rest sig mot de vita och bruna terroristerna, alla ha fattat parollen: Allt för fronten! De bättre människorna ha inträtt i förstöringsbataljonerna, de unga patrioterna ha beslutat sig för att bli blodgivare, som med sitt blod rädda svårt sårade, många ha blivit skjutsköterskor, tio- och hundraåriga människor ha gripits av tanken — att hjälpa till vid vårt hemlands försvar, att trada emot våra förtryckare, ty tillsammans med de fascistiska trupperna ha baronerna Tiesenhausen och Rosen kommit tillbaka vilka invånarna i köpingen M. redan sett med egna ögon.

Mot dem och deras anhängare, mot det estniska folkets förrädare, måste det finnas en gemensamt stridsfront. Här kunna ej fronten och befolkningen bakom fronten skiljas åt.

De största organisationerna — fackföreningarna och ungdomskommisterna ha börjat med förenandet av fronten och invånarna bakom den. De ha börjat skicka presenter till Röda arméns och Krigsflottans kämpar. Denna vackra rörelse har gripit tusenden och åter tusenden och griper ännu större folkmängder till förening med frontens sorger och glädje. Tusentals paket hopa sig från fabriksarbetarna, ämbetsverken och folket. Alla vilja uttrycka sin kärlek till Röda armén, och bereda glädje åt de tappra fosterlandsförsvararna. I fabriken finns det arbetare, som

gett 25—50 rubel, och även göra det i fortsättningen.

Vad böra vi sända de stridande? Efter förmåga tvätt, tvål, tobak, skrivmateriel, sötsaker och mycket annat. Många skriva också ett litet brev till de stridande. Så skriver t. ex. en arbetare: "... Strid tappert, kära kamrat. Ge stryk åt fascisterna och slå ut dem ur vårt hemland. Vi här bakom fronten vilja göra ett strängt arbete för att förse er med allt nödvändigt. Vårt humör är mer än gott, ty vi är alla övertygade om att vår hjältelika armé och flotta förinta det fascistiska odjuret. ... Skriv oss vad ni behöver. Er önskan är för oss bakom fronten helig och skall uppfyllas utan dröjsmål. Jag trycker hjärtligt er hand och önskar att ni kommer hem som hjältar..."

För oss alla blir det bara att förena sig i samma önskan. Fabrik efter fabrik ha beslutat sig för att fortsätta det ansträngande arbetet och höja arbetsproduktionen. Allt mera och mera produceras krigsmateriel, allt flera och flera arbetare gripa vapnen och gå till fronten. Fronten och befolkningen bakom densamma gå hand i hand!

De tyska fascisternas oförskämda anfall mot arbetarfolkets stora hemland fyller ej blott varje sovjetmedborgare med misshöja, utan även alla ärliga människor på jorden. I dessa dagar, dagar av krig mot fascismen, känner sig varje sovjetmedborgare som en liten oskiljaktig del av sitt älskade hemland. Tillsammans med hatet mot rövarena, som vågade anfälla vårt land, finns i varje sovjetmedborgare en innerlig önskan att ge hela sin styrka och om det så skulle behövas även livet i kampen mot fascismen. Vårt land kallar oss att hjälpa Röda armén och Flottan att slå fienden. Röda armén är en skyddsmur, som tar emot fiendens ursinniga slag. Hundratusentals unga män utsätta varje dag sina av fosterlandskärlek slående hjärtan för fiendens kulregn, burna av tanken: att slå tillbaka fienden, att försvåra sitt fosterland, att skydda miljontals fredliga arbetare, miljontals kvinnor och miljontals oskyldiga barn för de känslösa fascistiska vildarna, för Hitlers blodtörstiga rövarband.

Frontens och civilbefolkningens enighet är för oss en säker pant för seger. Därför alla för fronten, och segern är vår.

Oiga Lauristin.

Fascisterna ha varken medlidande eller förbarmande

Alltmera börjar det ingå meddelanden från ESSR:s gränsområden om de fascistiska banditernas rövarverksamhet.

De medborgare, som ha överlevat det tyska inträngets förlägenhet, berättar, att de historiska bandens förfärlighet är så grymt, att endast moderna rövmördare kunna handla så.

Allra hårdast träffar fascisternas självmord och rovinstad arbetarklassen. Men nåd ges heller icke åt bonden och lantintelligensen. Från dem rövas allt, som rövas kan och det som icke kan bortföras, sättes eld på.

Tjuven lämnar klädhångaren på vägen, men fascisterna ta allt, — berättar de skövade invånarna.

Den 13 juli fingo remonterbetarna vid N. station särskilt hårt känna de fascistiska bandens rövarhand.

Natten till den 12 juli, när bombardemang började, flydde alla stationsarbetare tillsammans med sina familjer till skogen för att där söka skydd. Nästa dag på morgonen upphörde elden och arbetarna kommo tillbaka till sina bostäder. Där mottogs de av fascisternas bajonetter. Arbetarna och deras familjer fördes nu under bevakning av bajonetter till en gård, som ligger 1 1/2 kilometer därifrån. Där fingo de arresterade höra, att Röda arméns trupperna hade kommit till platsen och trätt i strid med fascisterna. "Då försvinna dessa vilda snar!",

glädde sig arbetarna. Och när man den 14 juli kl. 9 på morgonen gick till stationen, hade hitleristerna redan flytt. De ha ju endast med att "strida" mot kvinnor och barn. Men när fascisterna börja höra bullret av Röda arméns tank, då ha de förfärligt bråttom att fly.

Men bostäderna voro ändå skövade. Remonterbetaren P. berättar: "På stationen räddade en stor orolighet och allt av värde hade bortförts. Alla husdörrar voro inslagna, skåp- och vishusbodlås uppburna. Också källardörren hade söndreglats med en bösskolv. Alla livsmedel, saker och föremål hade bortförts, även 600 rubel i rena pengar. Om de ändå hade lämnat kvar dokument! Alla möjliga småsaker — rakkniv, raktvål, sylburkar, tändstickor — allt hade tagits. Vi satte oss på tröskeln till vår skövade bostad och kunde icke börja på med någonting."

Den andra järnvägsarbetaren I. berättar: "Tyskarna förstörde stationens inrättning och telefonledning. De bröto sig också in i min bostad och bortförde: rakkniv, väckarklocka, tvätt, tvål, böcker, sylt, smör, borddukar, fotogen och andra småsaker."

Till offer för de fascistiska rövarbanden föll också torparen B. Han berättar: "Under den borgerliga regimens tid hade jag endast några ha jord. Sovjetmakten gav mig så mycket tillägg, att jag nu har en gård på 14 ha. Vi skaffade oss en ko och häst och vår framtid syntes ljus och lycklig."

Nu har allt bortröfvats ifrån oss. De fascistiska blodsgurarna jagade min familj in i stugan och hotade, att den som rör

handen, nedskjutes genast. Bort fördes ett 40-liters mjölkkrä, och allt som fanns i hushållet. Vi rö i tvungna att återigen på nytt börja röja oss ett hem."

Men de fascistiska rövarena ge icke heller nåd åt änkor och deras barn. Också från dem rövas det sista klädesplagget och den sista brödbiten.

I M. kommun lever änkan L. med sina barn. Också hennes trädgårdsländ har under sovjetregimens tid ökat från 1 ha till 4 ha. Tillvaron blev lyckligare och modern kunde bättre sörga för sina barn än under klick-regimens tid.

Fascisterna — människans blodigaste fiender — kommo och förstörde allt för änkan. Hon berättar:

De rövade ifrån mig 5 meter linnetyg, två sovilltar, 4 kg socker, liar, 5 skedar 3 kg tvål, två ur och en hel del andra saker. Att mig har ingenting lämnats kvar, men jag är glad, att Röda arméns trupper utdrivde de fascistiska rövarena från vår omgivning. Jag är övertygad om, att de utdrivas från hela vårt territorium. Då kunna vi åter börja uppbygga det, som fascisterna nu ha förstört för oss."

Påminna icke dessa berättelser om en tid från det förlutna, när i vårt land inträngde de pansarklädda korsriddarna, som dräpte varje mansperson de sågo, förde kvinnorna i fångenskap och instängde barnen i brinnande hus?

Nu sker det åter på samma sätt, dit de fascistiska banden komma. Deras förlägnings- och rovinstad känner ingen gränser. Den känner inga gränser för den förenade sovjetfolken med sitt mäktiga vapen ha satt stopp för deras handlingssätt.

Estlandssvenskarna...

Porta. från sid 1.

ningen och för upphätningsarbete mot sovjetmakten. Det är de f. d. gräbarnerna och kapitalisterna. Men de ha icke någon framgång med sitt upphätningsarbete bland estlandssvenskarna, vilket intygar mobilisationsen, progressiva genomförande i Svenskbygden. Den estlandssvenske bonden och fiskaren har därmed vänt sin samhälls känsla med de andra fria folken i Sovjetunionen, som gemensamt ha rest sig till gemensamt kamp mot de barbariska Inkräktarna.

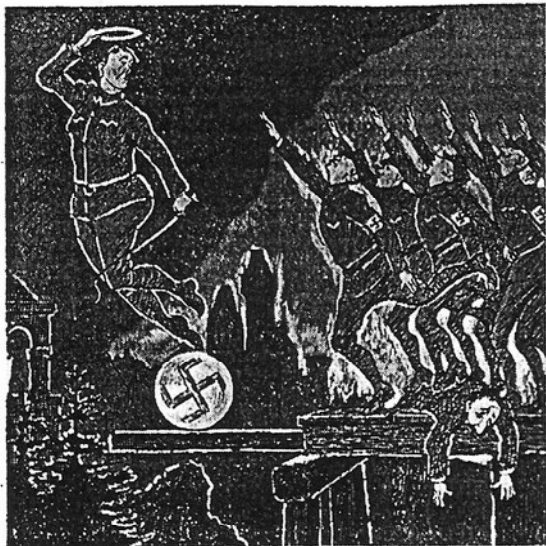
Estlandssvenskarna ha vad de skola försvåra och de försvåra med all sin styrka och uthållighet. Det är inget tvivel om, hur denna kamp kommer att slutas: fascismen förintas och utrotas från världen.

Estlandssvenskarna, varen obarmhärtiga mot alla desertörer och panikförsvarare, kämpen outtröttligt mot allt skvalder, och arbeten troget på edra platser och vi segra!

Framåt för vår seger!

Fascismen och fascisternas dygder sedda från karikaturstens synvinkel

(Ur tyska tidskriften "Simplicissimus".)

På jakt efter lyckan.

GLUPSK GÄST

"Tillvärt" i den tyska familjen.

(Från "Krokodil")

(Från "Sirp ja Vasar".)

— Flick ni rikligt med krigsbytel
— Jawohl. Vi lagra tillfångna två gummor med mjölk-
ämbar, och sen så fick vi en påse med ficklockor, tio
par skor och ett dusin sidenstrumpor.

(Från "Kommunist".)

NAZISTENS BEKYMME.

(Från "Noorte Hääli".)

DAGENS "RIDDARE".
Nazisternas anfall mot en estnisk by.Den säkra botten försvinner alltmör, men segern syns ännu ej
någonstans till.

Hangö tappra försvarare

Platserna äro kala här: runtomkring klippor, sand och strimman av en söndrig kuststräcka.

Från tre håll syns havet, i strandens låga grönska gömma sig lätt byggda hus, vindarna föra hit det dova ekot av kanondunder. Om man närmar sig halvön blir kanondunderet tydligare och starkare. Någonstans hörs ett strandbatteris dova knallar, Zenitkanonernas skott hörs allt oftare. Det är Hangö halvö.

Redan en längre tid pågå här korta häftiga slag. Manligt försvarare flottisterna Röda Östersjö-flottans förpost, givande de anfällande fascisterna slag på slag. Dagen växlar med en ny fart av stridande. Människornas motstånd och uthållighet tilltagit. Antagligen är de redan av sådant slag — härdat sovjetiska Östersjö-flottist! Och denna järnhårda seghet hos människorna, som äro liksom gjutna av någon särskild, för flenden okänd metall, hejdar de fascistiska rövarena.

Det särskilda intresset, som de tyska fascisterna känna för halvön är klart för alla, till och med för den, som ej är invigd i strategiska frågor. Det räcker med att kasta en blick på kartan. Det behållande läget, som Hangö lufar vid Finska viken, inlopp, gör fascisterna rasande. Och desto ursinnigare blir deras försök att erövra halvön. Men förgäves! Varje gång slå de

ras spaningsutflykter mot den järnhårda fästningen. Varje gång tar flenden till flykten, lämnande lik, utrustning och fångar på slagfältet.

Hangö flottister ge träffande och förtäta slag som länge stanna i flendens minne. Ej utan orsak försäkra rödflottisterna, att de av fascisterna avlönade finnarna börja sina ryska lektioner med orden: "Jag ger mig, ryssar." Utan avbrott arbetar artilleriet. Motståndarens strandbatterier, som finnas på de närmaste öarna, avskjuta varje dag hundratals granater mot Hangö. Men på halvön råder en noggrann militärisk ordning. Endast strängare — överallt råder vaksamhet och spänning.

Fascisterna skjuta illigt men utan resultat. Hangö artillerister arbeta bättre och framgångsrikare; de besvara skotten med träffsäker, förtäta eld, som förstör flendens människostyrka och batterier.

På ön M. stod ett litet ensamt hus. Först räckte det inga misstankar, — floden det då lita hus på öarna. Men en gång märkte signalisterna människor i närheten av ett hus. Gummändar sig i huskarna smög de sig närmare till det till synes obebodda huset.

— Saken är klar, det är en observationspunkt! — avgjorde signalisterna och meddelade befälet därom.

Ännu förflyt et natt. Rödflottisterna

observerade flenden skarpt. Deras misstankar visade sig rätta. Och på morgonen gavs befallning att batteriet att förstöra den finska observationsposten. En kort beräkning, en minuts förberedelser — och den första fullträffen avsköts till flendens ö. Det finska batteriet svarade genast. Men under tiden som kanonen prövades flög den finska observationsposten i luften (med östersjö-flottisternas tredje fullträff). Så blevo fascisterna bekanta med våra kanoners träffande och förtäta eld.

Kommandören för artilleriets bästa batteri — rödflottisten Gontjarov är en tränad människa. Upprepade gånger har han förmått flendens batterier att tigen. Och för närvarande skjöt han säkert och lugnt, liksom märkte han ej flendens eld.

Denna gång få våra granater en annan riktning — på grannön. Vid kanonerna arbeta kommandörerna. Deras förbild är kommandören underlöjtnant Frokschin, Ungkommunisten och den väl förberedda artilleristen känner sig i allt rätta element vid skjutningsposten.

Nysse hände följande. Batteriet råkade under elden av flendens långskjutande kanoner. Vindens flögo kulorna över de modiga sjömannens huvud. Men elden förorsakade ingen ordning. Medtryck av striden fortsatte ungkommunisten Frokschin att leda beskjutningen. Den unge kommandörens självbehärskning,

uthållighet och säkerhet uppmuntrade rödflottisterna, och deras skott blevo ännu starkare. Seghet, tapperhet och självpoffring! Överallt — på öarna, på vägarna, på Finlands territorium, den främsta försvarslinjen — tagas flendens anfall emot med förtäta eld.

Men våra soldater försvara ej blott varje fotbredd av Hangö halvö. De slå flenden och utöva tryck på den. Artilleriets underavdelning fick befallning om att operera grannön, från vilken flenden beskjöt våra enheter och gjorde förberedelser till dessant.

Efter att ha fått befallning togo artilleristerna gevären och gingo till anfall emot flenden. Genom buskar, krypande över diken och löpgrävar, springande korta sträckor, hunno de fram till havet och gingo försiktigt över en smal vattenstrimma till flendens strand.

Stridsordern är lydd. Den finska ön ockuperades. Flenden drog sig tillbaka mot förfluster. Sådana äro Hangö artillerister.

Till de modiga och allra modigaste måste räknas rödflottisten Matselo, undersegeranterna Sobolev och Usatjkin samt sergeant Kassatkin. De gingo framför Röda flottan, utan att frukta kulsprutorna och granaternas explosioner.

Hangö tappra försvarare behöva ej möta hemlandets fiende i ett handgemäng. En gång på natten sökte en

fientlig bataljon under skydd av artilleri och minskastare bryta igenom vår främsta försvarslinje vid L. Trogna soldaterna emot sina fiender, för att slå tillbaka det rövartiska anfallet. Striden började — grym och blodig.

Med bössor, bajonetter och granater taga östersjö-flottisterna emot de okallade gästerna. På avstånd ger lantartilleriet flenden flera slag.

Anfallet slogs tillbaka framgångsrikt. Man slog ej blott tillbaka flenden, utan flenden led även av våra förfluster. — Nå, nu flugo vifinnarna ordentligt på käften, — sade flottisterna tillfredsställda efter striden.

Följande dag sände strandvärnet brev till sina stridskamrater, rödarmisterna. Ett kort men varmt budskap. "Ej värfade kanoneld förorsakade flenden våra förfluster. 60 vifinnare blevo dödade och fyra togos till fånga. Flenden flydde i panik förskräckelse, kvarlämnande bössor, tunga maskiner, och andra vapen."

Detta brev gick från hand till hand och blev bekant för alla som deltog i striden.

Hangö halvö ser ut som ett litet område mot strandrensans längd. Men hur karaktäristiskt ha leke på det lilla landområdet sovjettruppernas goda egenskaper kommit till sin rätt när de ansträngt sig till motstånd mot de fascistiska erövrarna!

(Krasnöl Baltisk Flot")

Ekonomska kris i Finland.

Stockholm, (TASS). "Svenska Dagbladet" meddelar, att den i dessa dagar från Finland hemkomne kända personligheten L. Lindroth sade att "Finland är nästan slutpumpat på varor".

Finnska tidningen "Abo Underrättelser" skriver, att utskärfarna till en skörd av ytterst dåliga, i samband med torken är skörden i somliga län fullständigt förstörd. Tidningen skriver att skördens upplagning är trivselaktig, emedan bristen på arbetshänder ger sig skarpt till känna och det saknas bränsle till traktorer. Största delen av hästarna är mobiliserade för militärens behov.

Tidningen gör förslag till att tvångsmobilisera de överblivna stadsborna till lantarbete.

Engelsk-Tyska kriget

Enligt meddelande från det engelska informationsministeriet förorsakar de engelska luftstyrkornas dagliga angrepp stora förluster för Tyskland. I Köln är hela kvartalet förstörda, 126 oldsvådar utbröta i staden. Krigsmateriälens huvudlager brann en hel vecka och förstördes fullständigt.

Natten till den 26 juli företogs de engelska luftstyrkornas ett angrepp mot en del objekt i Berlin samt Nord- och Väst-Tyskland.

Engelska luftministeriet meddelar, att under luftangreppet i Berlin natten till den 26 juli, bomber av största kaliber nedkastats.

Samma natt fortsatte de engelska luftstyrkornas operationerna mot Hannover och Hamburg, där man bombarderade industriobjekt, akkedockor och kommunikationsled. (TASS)

Den antifascistiska verksamhetens förstärkning i de av Tyskland ockuperade länderna.

London, (TASS). Istanbulskorrespondent av tidningen "Daily News and Morning Post" meddelar, att den rumänska regeringen enligt trovärdiga rumänska källor är allvarligt orolig på grund av sabotageaktens ökning. De rumänska myndigheterna på omlägnade öar på personer, som signalisera till sovjetplanerna vid bombanfall. Det av Tyskland kontrollerade radiomeddelandet om att 28 serber i Belgrad ha arresterats för förstärkning av en elektrisk kabel bevisar att undergrävningsarbetet är begränsat med Rumänien. Korrespondenten skriver att undergrävningsarbetet pågår i alla balkanstaterna, som är ockuperade av fascisterna. Förstärkningarna av de rumänska oljeledningarna i Ploesti och Svalva havsbassängerna Tulcea, Sulina och Constanta tillskriver såväl de tyska flygförarna som sovjetflygförarna skicklighet.

De utländska korrespondenternas presskonferens

På de utländska korrespondenternas presskonferens, som hölls den 22 juli, meddelade ledaren för Sovjets informationsbyrå, kamrat S. A. Lozovski följande:

Konferensen sammankallades extraordinärt därför, för att ni skulle få tillfälle att bli bekanta med några mycket viktiga dokument, som vi fingo den 15 juli 1941 vid förintandet av det 52-dra tyska minskastare-regementets 2 bataljoner. Bland de erhållna dokumenten finns ett särskilt intressant paket med överskriften "Mobilisationsakter. Få på intet villkor lämnas i fiendens händer. Tillåtet att öppnas endast efter att ha erhållit signalen 'indanthren' från staben för överbefälet".

I paketet finns det två lacksigill: Arméns överbefäl. Avdelningen för röskydder och gasförsvar. (Oberkommando des Heeres. Abteilung Nebeltruppe und Gasabwehr.) I paketet finns en i Berlin tryckt hemlig instruktion — "Beskjutning med gasgranater och gasminor, som utgavs 1941 samt dessutom ännu tillägg till samma instruktion, som tilldelats truppen den 11 juni 1941.

Vid en analysering av dessa dokument fästes uppmärksamheten först och främst vid två moment:

a) Denna instruktion har utgått den 11 juni 1941, det är 11 dagar före anfall mot Sovjetunionen.

b) Ordningsskiftet för detta exemplar, som räkat i våra händer är 4302. Detta betyder en särskilt stor utspridning av instruktionen i varje bataljon i alla häravdelningar.

I inledningen till instruktionen sägs det, att målet för användning av gas är:

1. Att förorsaka panik bland fiendens led, bryta deras stridsförmåga och minska stridskraften.

2. Att förhindra övergången av bestämda punkter av motståndarna med beskjutning av gasgranater.

Detta att orden "gasförsvarsavdelning" endast är en maskering, framgår därav, att det i instruktionens huvuddel sägs: Ett plösslut användande av gasvapnet är främstgärast innan luftvärnet sättes i verksamhet."

I instruktionens framhålls det, att initiativet till användandet av gasvännen skall tagas av den tyska armén, varvid användandet skall ha en stor omfattning för att

sälunda nå en överraskande framgång.

Detta förklaras i nämnda instruktions huvuddel på följande sätt:

10. De kemiska anfallsplanerna framgick endast när de ANVÄNDAS I TILLRÄCKLIGT STOR UTRÄCKNING. I fall man ej använder tillräckligt med kemisk ammunition är det icke ändamålsenligt och är slösande av värdefull ammunition.

11. En stor betydelse äger beskjutandet med gasgranater för framgång när det sker oöväntat. Detta måste alltid tillämpas, särskilt då, när motståndaren har en god gasförsvarsdisciplin och utmärkt gasförsvarsmedel.

Som överraskning för föremålet tjänar också all slags förändring av de anfallsplanerna sorter som användas och metoden för användandet av dessa. (Betydelsen av att vid överraskning beskjuta människokraften med kemiska granater är så stor, att vid undantagsfall kan uppnås framgång t. o. m. vid dåligt väder och svår terräng, om det endast lyckas överraskande."

Av denna instruktion, som har utarbetats med en stor noggrannhet redan år 1940 och likaså även de båda tillägg till instruktionen, vilka utsänts till alla enheter, framgår det, att det tyska överbefälet har beslutat att föra gaskrig mot USSR, varvid truppen förberedde och förberede sig för ett överraskande och mäktigt gaskrig samt fältens och objekts smittande med uttåliga giftämnen för en längre tid.

Kamrat Lozovski uppräknar de olika sorterna av gasminor-granater, som ha omnämnts i instruktionen och framhåller, att förutom dessa minor ha tyskarna ännu i avsikt att använda sig av nya sorters minor och granater vilka bildas i en blandning av många slags giftämnen i ett hölje.

Alla dessa dokument intyga, att vi ha att göra med förut genomtänkta mordiska planer av den tyska regeringen och det tyska överbefälet, vilket därmed kränkar alla internationella överenskomelser och tager i användning många slags giftämnen för att uppnå sina aggressionsföretag. Utan att tänka därpå förbereder sig den tyska regeringen och det tyska överbefälet att bryta den internationella konventionen av den 17 juni 1925 "om förbudan-

det att i krig använda kvävande, giftiga eller andra dylika gaser samt bakteriologiska medel", till vilken konvention även Tyskland anslöt sig år 1929. Men den tyska regeringen kan motivera sin rättighet med att säga, att detta är icke den första eller sista konventionen, som vi ha brutit, inte heller det första eller sista kontraktet, som vi endast ha förändrat till en pappersremsa.

Tyskarna föredra mycket att tala om ridderlighet och ädelmod — även falkspelarens tyska om samma slags deklamationer. Tyskarna försäkra, att de hämta åt världen en ny kultur och en ny civilisation, att de är Kulturtråger (kulturbärare) o. s. v. De är icke Kulturtråger utan Bombentråger (bombbärare), som är färdiga att antända och förinta hela världen, förgifta miljontals människor, sönderslita tusentals kvinnor och barn i stycken för att själva bli rikare.

Herrar fascisterna tro, att världen kan erövas och omskapas i deras intressen på en blodig terroristisk väg, med bomber och granater. Varken bomber eller gaser — ingenting i världen förmår kväva USSR-s folkens frihetsvilja, sin kulturen och statliga oavhängighets vilja. Vi ha närvar av stål. Vi förut att fortsätta att kämpa och vi fortsätta att kämpa i årtal, om det så behövs, tills fascismen brinner upp av den egna antända eldsådan och kväves av sitt eget blod.

För de utländska korrespondenterna visades de erhållna dokumenten och utdelades bland dem fotokopior av dessa.

De tyska soldaternas uppror i Bergen

London, (TASS). Nyligen gjorde de tyska soldaternas uppror i Bergen, i London har man nu fått några detaljer från denna händelse. Upproret ägde rum i Kvarens fästning, som skyddar Bergens lare hamn. Efter antalet döda — 130 människor, av dem 15 officerare — måste upproret ha varit jämförelsevis stort.

Bulgariens trupper samlas vid Turkiska gränsen

"United Press" korrespondent i Ankara meddelar, att man i Bulgarien intensifierat genomför mobilisationen. För närvarande befinna sig över 400.000 bulgarer på den turkiska gränsen.

Pessimism i Tyskland

New York, (TASS). Tidningen "Time"s korrespondent, som nyligen kom tillbaka från Tyskland, skriver om tyskarnas svåra moraliska tillstånd. Tysklands invånare, lyssnerhet ungdomen, som hittills ej upprättat förtroendet över kriget, känner nu, att Tyskland är bestämt till en fullständig övergång. De äldre människorna påminna sig allt oftare det första världskrigets slut och känna, att Tyskland åter kommer att förlora kriget.

Korrespondenten meddelar även, att Hamburg och Köln starkt förstörts av de engelska luftstyrkornas.

New York, (TASS). I tidningen "Christian Science Monitor" publiceras en artikel av en f. d. tidningsredaktör från Vien, som för närvarande befinner sig i USA. Författaren antyder, att Vien för närvarande är centrum för de antifascistiska oppositionerna. Tyskarna, skriver han, är i Österrike på alla högre platser i regeringen och i armén. På österriktarna ser man ned.

Det österrikiska folket är trött på kriget. Det meddelas, att det i varje familj i Vien fläns krigsoffer.

Allra starkast är oppositionsstämningen bland arbetarfolket och Stelermärk i Vien, Nedre Österrike. I är utlyste arbetarna i Siemens-Schuckert-verken en strejk, som räckte i tre dagar. Först efter det att Gestapo hade börjat göra upp räkningen med en del arbetare avslutades strejken.

De tyska tidningarnas tvungna erkännanden

London, (TASS). Enligt engelska informationsministeriets meddelande innehöll den tyska tidningen "Frankfurter Zeitung" några skrivelser om krigsverksamheten på sovjet-tyska fronten. Denna skrivelse klingar som en skarp dissonans bland den tyska pressens meddelanden från fronten, vars egenhet är en skrytande triumvirallik stil. Tidningen erkänner öppet att meddelandena om tyskarnas seger vid några delar av fronten "voro alltför tidiga". Fästningar, som vi trodde vara fallna sägs det i skrivelserna — gjorde med ens på nytt motstånd, dragande nytta av sina underjordiska fästningar, som ej beaktats av de tyska soldaterna. På territorier, som vi höllo för erövrade, måste nya slag utkämpas på en och annan plats. Tidningen skriver om ryssarnas stora motstånd, "som kan förklaras blott med fanatism", och erkänner, att det ej funnits någon strid i historien, som varit lika svår som denna.

Läs Sovjet-Estland!

De tillfångatagna tyskarnas bekännelse

I våra händer föll ett av en tillfångatagen tysk soldat taget papper, med vilket de tyska truppen varnas för Sovjetunionens "färor". På detsamma står det: "Att förintas efter publicerat bland truppen". Det är klart: papperet rodnar över denna lög, som de tyska soldaterna skrämmas med av fascisterna. Flygbladets tio paragrafer är iöhopställda enligt principen — att skjuta skulden på den andra. Bland de tio paragraferna är särskilt en iögonfallande, som karakteristiskt blottar flygbladets sammansättnings. Man talar om rödarmisternas lätthet, som "på slakfältet låtas vara döda", "men senare lyfta händerna och börja striden på nytt bakifrån". Vi avhåmsta paragrafens slutsats: "Dig (d. v. s. den tyska soldaten) ges rättighet att utan dröjsmål förinta sådana fiender". Med andra ord, fascisterna ge sina soldater rätt att döda de på slakfältet liggande sårade rödarmisterna. Sådan är rättvisan. I sina flygblad svåra fascisterna och försäkra på gudaspår, att "sovjetfienden i alla sina strider använder djuriska stridemetoder" och att vi "handla grymt med våra fångar".

Men hur de tyska soldaterna än skrämmas för tillfångatagning av sovjettrupperna, bli de allt oftare våra fångar, antagligen falla de för sovjet-soldaternas skicklighet eller av trötthet. Mycket lärrika är följande av de

tyska fångarna, vilka innehålla rikligt material för att förstärka fienden.

Den tyska arméns regler är bestämd av Hitler genom en order år 1939. I orden heter det: "Soldaten och officeraren måste vara fullt på sin vakt och ha vet och inte mera". Den tillfångatagna korpralen Johann Meyer från Nedre Bayern avvarde på frågan vad han tänkte om Tysklands anfall mot Sovjetunionen att "han ej var i kurs med händelserna, men vad som är huvudsaken är soldaten, som blott hade att lyda, ej fick tänka någonting, ty för honom tänkte följande: Adam Hubert, medlem av den fascistiska ungdomsorganisationen "Hitlerjugend", sade: "Politiken utövas av högre makter. Vi, soldater, blanda oss ej i politiken". Hans Wolf, flygplanen "Ju-88" a mekaniker sade, att han "ej kunde veta orsaken till anfall mot Sovjetunionen, det visste endast regeringen". Detsamma förklarar även Kurt Lang från Wulkau i Warthegau: "Det är förbudet för soldaterna att sysselsätta sig med politik... De fascistiska tidningarna har det endast tillåtet att låsa men ej att diskutera."

Sålades, "tänkte" Hitler för de tyska soldaterna och förbjöd dem att anstränga sig med diskussioner. Soldat är soldat. Han skändas till Polen, till Belgien, Holland, Frankrike och Grekland, han måste lyda. Han skickas emot Sov-

jetunionen, med vilken man slutit en non-aggressionspakt, och den tyska soldaten är förpliktad att strida emot Röda armén som en krigsmaskin, utan att tänka.

I synnerhet farliga för fascismen är diskussionerna om Sovjetunionen. "Att tala om Sovjetunionen är förbudet för den tyska soldaten", säger en av fångarna, ty soldaterna "sysselsätta sig ej med politik". Men kriget har börjat och framför de tyska truppen har skit en stor fråga: med vem och varför strida de?

Kurt Lange försäkrar, att de "ej hade vetat, vart och vem de gå till anfall emot, och först efter att ha ockuperat en lättsk stad kunde de efter de döda fiendernas uniformer avgöra att stridsoperationerna företogs emot Sovjetunionen."

Men Hitlers krigsmaskiner, som ej behövde tänka, började diskutera, — det är sant, först då när de föll som fångar i rödarmisternas händer. Samma Kurt Lange säger: "Soldaterna höllo Sovjetunionen för Tysklands bästa vän. Den största delen av tyska arméns soldater kända ingen fiendskap mot Sovjetunionen, men alla måste lyda ordern, annars hotar dem dödsstraff". Dessa uppgifter fullkomnas av soldaten Elkanat från Ost-Preussen: "99% av befolkningen, 'sade han', är rädda att diskutera, ty alla slags brytningar med Hitlers regim straffas strängt, ända till arkebusering."

Flygaren Karl Lenz, fältväbel, sade: "Detta att vi trädde ut emot Sovjetunionen, under nuvarande förhållanden kunde ingen av oss tänka. Det är världshändelser och vi är allt för små människor för att avgöra dem. 'Hitler tänkte för de 'små människorna', och när de anföll vårt land kredsade Hitlers tal i deras hjärnor."

Huru länge släcka ännu de tyska soldaternas lydighet och utan att tänka de fascistiska herrarnas fört med blod?

Korpral Baris från Bohum i Westfalen sade: "Alla tänkte att kriget nåkades sitt slut. Och plötsligt en sådan oförklarlig sak som kriget mot Sovjetunionen... Detta krig kom oöväntat som ett åskslag, och jag tror, att det ej kan vara populärt bland folket. Folken borde leva i fred med varandra, de borde desameras, och så funnes det inget krig."

Korpral Etzweiler, 34 år gammal, en människa av äldre generation förförd med de andra förhörda fångarna, sade avgörande om soldaternas stämning: "Soldaterna säga att de drivas i kriget för tredje gången, det råder redan med strider". Bajraren Johann Meyer tillade: "Detta krig är tanklöst, det fordrar mycket blod." Ännu modfaldare uttryckte sig nederbajraren Jakob Huber, 32 år gammal och Nikolaus Maderlechner, 21 år gammal. Den första sade: "Hela det tyska folket ber om fred." Den andra: "Hitler har hittills ej gett folket fred utan krig. Kriget är en

förhannelse. Jag vill inte strida och gör det inte heller... Den största delen av soldaterna vill inte föra krig."

Otivelaktigt hjälpte intycken, som de tyska soldaterna fingo i striden mot Röda armén till, att visa att de stredo mot en verklig militärisk fiende.

Elkanat sade: "Före kriget mot Sovjetunionen hade vi ej fört ett verkligt krig. Detta är först ett sådant." En erfaren tysk flygare erkände sorgset, att han sju gånger hade flugit över England, upprepade gånger över Frankrike och Jugoslavien, nu flög han för första gången över Sovjetunionen — och sköts ned!

Ja, Röda armén kan segra och vill segra, detta medger fienden. Dessas värre för våra fiender.

Ur dessa tillfångatagna tyska soldaters stämning framgick sådana drag, med vilka de av det lätta bytet till djävlar förvandlade hitleristerna så allt mer att föra. I det första världskriget utbreddes sig i Tyskland ett uttryck, som man skulle kunna översätta så: "Vi segra tills vi dö". Och så skedd det: Tyskland blev slaget, trots att de tyska truppen med stor utbällighet och jätteförluster kröpo framåt.

Hitlers soldater börja obeaktat förbud, tänka och förstå, att man har bedragit dem. Dessa tankar understödes av Röda armén, som för evigt förintar sagan om oöverbinnlighet av Hitlers krigsmaskin. (Från "Pravda")

K. Fedin.